

ת"פ (רملה) 2513-08-23 - מדינת ישראל נ' דמוז טסמה

ת"פ (רملה) 2513-08-23 - מדינת ישראל נ' דמוז טסמה שלום רملה

ת"פ (רملה) 2513-08-23

מדינת ישראל

נ ג ד

דموז טסמה

בית משפט השלום ברמלה

[07.07.2025]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 והחזקת סcin שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

כתב האישום

2. ביום 2.7.2022 הגיע הנאשם לבית המטלון, שכן בבית משותף בלבד, כשהוא אוחז סcin מטבח. כאשר פתח המטלון את הדת הפנה הנאשם את הסcin לכיוונו. בתגובה תפס המטלון את ידו של הנאשם, והנאשם צעק "מי עשה רע אתמול בלילה", אז אמרה חברתו של המטלון שנכחה במקום שיש ילדים בבית וש היא מזמין משטרה. בתגובה לכך הכנסה הנאשם את הסcin לכיסו. בהמשך צעק הנאשם, חברתו של המטלון זהירה בשנית שתזעיק משטרה, ובתגובה אמר הנאשם שהוא יורד לביתו ועזב את המקום.

ראיות וטייעונים לעונש

3. שירות המבחן הגיע תספיר בעניינו של הנאשם. מן התסקיר עולה כי הנאשם נשי ואב לשולשה, מתגורר בלבד ועובד כראש צוות טכני תקשורת בחברת "אלקטרה טכנולוגיות חכמות"; הנאשם חושש שהרשעה תפגע במקור פרנסתו, כיון שלצורך עבודתו ישנים לקוחות להם נדרשים אישורים ביטחוניים (הוגש מן המעסיק). הנאשם עלה ארץה עם אמו ואחותו בשנת 1991. בהיותו כבן 14, אמו נפטרת ומותה השפיע עליו באופן מטילל. אביו מבוגר וחולה והוא מטפל בו יחד עם אחיו. בעברו של הנאשם הרשעה קודמת שהתיישנה (עבירות משנת 2002).

4. הנאשםלקח אחריות על מעשי, ביטה צער וمبין כי עלי היה להתנהל אחרת. הוא מיחס את התנהלותו לתחושים התסכול והדאגה לשלים ידיו אשר היו חשופים באופן מתמשך לאירועי אלימות ותוקפנות כלפייהם מאחרים המתגוררים בבניין, ו בשל רצונו להעניק ילדיו חוות ילדות שונה מזו בה הוא עצמו גידל. שירות המבחן העיריך כי מדובר באדם בעל ערכים חיוביים, והתנהלותו באירוע אינה מופיעת את אורח חייו מזה שנים רבות. כגורמי סיכון ציינו הכרתו באחריות למשעיו, לתוצאותיהם ולהשלכותיהם, ולכן שההילך המשפטי מהווה גורם מרתקע עבורו. כגורמי סיכון קבעו כי בסיטואציות בהן הנאשם חש פגיעות וכי צריכים אינם נראהין, יתכן קושי בויסות. רמת הסיכון מן הנאשם הוגדרה נמוכה.

5. נוכח הבעת החרטה וההתשרות כי הפקיך לקרים, ניהול אורח חיים תקין ונורטטיבי לאורך חייו הבוגרים, וכי לא פגוע באפשריות תעסוקה בעתיד, הומליך על ביטול הרשותה, צו מבנן לשנה ושל"צ בהיקף של 180 שעות.
6. המאשימה עמדה על הערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם ובהתבוס על פסיקה אליה הופניתית עתירה למתחם עונישה של 6 עד 15 חודשים. התקשתה לגזר על הנאשם עונש בתוך המתחם, 7 חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות, לצד רכיבי עונישה נלוויים.
7. הנאשם מבקש שהרשעתו תבוטל והמלצת שירות המבחן תאומץ במלואה. הודגשו נסיבות ביצוע העבירה, שיקולי השיקום, תפוקודו הנורטטיבי של הנאשם בכל מישורי חייו במשך שנים רבות והחשש שעונייה ממשית (אפיו בעבודות שירות) תדרדר את מצבו ותפגע כלכלית במשפחהו.
8. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, הגידורם כ"טעות אiomah" ובקש את התיחסות בית המשפט בעונישה שלא תפגע בפרנסת משפחתו.
- שאלת ביטול הרשותה
9. אקדמיים ואומרים שיש לדוחות את בקשת הנאשם לבטל את הרשותה (כפי שהמליץ שירות המבחן). כידוע, ביטול הרשותה מהוות חריג לכלל לפיו, כאשר מוכחת אשמתו של אדם התוצאה היא הרשותה בדיון ([ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל](#)). לצד זאת נקבע בעניין כתוב ובפסיכיקה ענפה מאוחרת להלכה זו, שניתן במקרים חריגים להימנע מהרשותה הנאשם. הימנעות מהרשותה אפשרית בהצטברותם של שני תנאים: (א) סוג העבירה ונסיבות הביצוע מאפשרים לוותר על הרשותה מבלי פגוע מהותית בשיקולי העונשה האחרים; (ב) על הרשותה לפגוע באופן חמור בשיקום הנאשם, שעליו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שייגרם מהרשותה. על הטוען לאי הרשותה לבסס את הטענה לנזק קונקרטי ואין די בהציג אפשרויות תיאוריות עתידיות בהם עלול להיגרם לנԱשם נזק ([ר' בע"פ 9118/12 פריגן נ' מדינת ישראל \(1.1.2013\); בע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל \(18.10.21.20\)](#)).
10. בישום לעניינו, גם אם ניתן לקבוע בדוחק שנסיבות ביצוע העבירה צולחות את המבחן הראשון, הנאשם לא הצבע על נזק קונקרטי שייגרם לו. ראשית אין אינדיקציה שהנאשם יאבד את מקומ העבודה, אלא חשש כללי של אי יכול לשרת חלק מלוקחות העסק. שנית, אין מדובר במקצוע ייחודי המחייב העסקה במקום העבודה זה בלבד. מעבר לכך, אזכיר כי מדובר בנאים שלחוותה הרשותה קודמת. אמם, זהה הרשותה שהתיישנה, ועדין נDIRIM הם המקרים בפסקיקה שבוטלה הרשותה של מי שכבר הורשע בעבר. המקרה שבפניי אינם מתאים לכך.
- מתחם העונשה וגזרת העונש המתאימים
11. לפיך, בהתאם להוראות החוק, אקבע את מתחם העונשה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות העונשה הנהוגת.
12. במשעו פגע הנאשם בשלום הציבור, ובחושת הביטחון האישי והሞנות של המתלוון, בתוך ביתו. העובה שהנאשם הגיע לביתו של המתלוון, על רקע סכוסר שכנים הוגנו לרעש בבית המשותף, כשהוא אוחז בסכין, מחמירה את הסיטואציה בשל הסיכון והנזק הפוטנציאלי הטעון בכך, ובשל החשש (המגובה בניסיון החיים) ש"סיכון הנישאת על גוף במערכת הראשונה סופה שהיא נשלהפת וננעצת בגופו של הזולת במערכת השנייה" ([ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל, 20.12.2004](#)).

13. הנאשם אמן לא ליווה את מעשיו במלל מאים, ומדובר באים בהתנהגות, ועודין - לא יכולה להיות מחלוקת שהטייצבותו בפתח בית השכנ עם סכין מופנית לעבריו היא אירוע תוקפני ומteil יראה. נראה כי הנאשם לא הוכח להסלים את האירוע או לעשות שימוש בסכין, חדל מעשיו תוך זמן מרצונו והכנס את הסכין לכיסו לאחר שחברתו של המתلون הזהירה כי תזעיק את המשטרה.

14.指出 כי בעניינו עבירות החזקת הסכין נטמעת במידה מסוימת בעבירות האויומים, שהיא העבירה העיקרי, שכן הנאשם יצא מביתו וצד לבית השכנ מצד סכין מטבח בהקשר ישיר לעימות עמו, קרי לא מתקיים בעניינו הסיכון הפוטנציאלי הכללי שמיוחס למחזיקי סכינים מחוץ לביתם וחצריהם, אלא בעיקר סיכון פוטנציאלי למingleton, אותו החליט הנאשם להעתמתה.

15. מדיניות הענישה בעבירות אויומים תוך שימוש בכלי נשק קר "מדגים" כוללת לרוב עונשי מאסר קצרים, ממשיים או בעבודות שירות, גם ברף התחתון של מתחם הענישה. לצורך עיצוב המתחם אפנה לפסקי הדין הבאים:

א. בע"פ 2604/22 מג נ' מדינת ישראל נ' מチャンגה 28.4.2022: הנאשם התארח בבית חברתו, ומהDIRה נשמעה מזיקה רועשת אשר הפרעה לשכנים המתגוררים בבניין. המתلون, אחד השכנים דפק בדלת. הנאשם שפתח את הדלת, איים על המתلون ואמרו "בןazonה אני אזכיר אותך", וכן "אני הולך הביתה להביא סכין". אז, שב אל המתلون כשכנ מטבח בידו, כשידו למיטה ולהלב מופנה לכיוון המתلون. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד שנתן מאסר. נגזרו עליו 8 חודשים מאסר בפועל בגין סורוג ובריח (ונכח עבורי הפלילי).

ב. בע"ג (חיפה) 21-08-59103 מדינת ישראל נ' מチャンגה 2.9.2021: הנאשם איים על אחותו בעודו מחזיק בסכין כי ישתה לה את הדם והוא תמות. נקבע מתחם בין מאסר מותנה ל-12 חודשים בפועל, וגורר עליו 3 חודשים מאסר ונלוות. בערעור לבית המשפט המחויז החומר העונש ל-5 חודשים.

ג. ת"פ (חברה) 5070-06-23 מדינת ישראל נ' מchanegna 3.2.2025: הנאשם כעס על שכנו (המתلون) המחויז בכלב, צעק, קיל אותו וזרק מרופסת ביתו כסא, אשר נפל סמוך למingleton. בהמשך, לקח שני סכיני קצבים, עת אחז בהם איים על המתلون בכר שraz לעברו והחל לצעוק עלייו. בנוסף, איים עליו באומרו: "אני אכנס לבית הסוהר,蹇אני אסיטם בית סוהר אני גם אדע להתנקם". המתחם שנקבע נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה ועד 12 חודשים בפועל. נגזרו 45 ימי מאסר שירותו על דרך של עבודות שירות.

ד. ת"פ (ירושלים) 50670-11-22 מדינת ישראל נ' דעים 10.10.2024: הנאשם הודה והורשע בהחזקת סכין ואויומים. מדובר בסכון דרך, כשמג רכבו של המתلون נפלו מספר רב של צינורות פלסטיים על הכביש והוא עצר את רכבו במקביל לרכבו של הנאשם. התנהל דין ודברים ביניהם, והingleton יצא לאסוף את הצינורות, הנאשם בתגובה, ירד מהרכב כשבידו מברג תוך כדי שהוא מחזק את המברג בצוואר מאימת לכיוון המתلون. נקבע מתחם עונש מצו של"צ ומאסר מותנה, ועד 8 חודשים שניתן לבצעם בעבודות שירות, לצד עונשה נלוות. נגזרו 180 שעות של"צ ונלוות.

16. לאור האמור עד עתה, ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאת כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבעה חודשים לרצות בעבודות שירות, ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

17. השיקולים המctrbutים הבאים הבאים למסקנה שיש לסתות במידה מתונה מתחם הענישה, משיקולי שיקום, תוך הימודות להמלצות שירות המבחן (למעט בשאלת ביטול הרשותה):

- א. הנאשם פעל, אمنם בצורה פסולה ובבלתי מותאמת, אך עשה זאת מתוך תחושה פנימית שעליו להגן על משפטו מפני התנהלות השכנים, ובפרט על ידיו שנחפרו באופן מתמשך לתוכפנות מצד דיריו הבניין. הוא הביע חרטה על קר וambil את הפסול במעשייו. התרשםו באופן ישיר מכנות ההודאה והחרטה, וכן גם שירות המבחן.
- ב. לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת, שהתיישנה, ואינה ממין העניין. אין היא מונעת כשלעצמה סטיה ממתחם הענישה.
- ג. שירות המבחן התרשם שהסיכון הנשקף מן הנאשם נמור, שההילך המשפטי הרטיע אותו ושסיכון העתידי ממנו נמור. ההתערבות הטיפולית המוצעת על ידי שירות המבחן (קבוצה טיפולית לשילטה בכעסים) תהיה גם לשיכון נמור זה ותשפר את סיכוי שיקומו של הנאשם.
- ד. הנאשם מתפרק באופן נורטטיבי ביוטר במישור המשפטי והתעסוקתי. אין לו דפוסים אלימים ויש יסוד רב להניח שהAIROU נשוא כתוב האישום ישאר כחריג בנוף חייו.
18. לאור האמור סבורני כי מתקיימים תנאי סעיף 4ד לחוק העונשין, קרי ניתן לגזר את עונשו של הנאשם לפי שיקומו, ולפיכך אני זו אותו לעונשים הבאים:
- א. 180 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שהציג שירות המבחן.
- ב. צו מבחן במשך 12 חודשים. הנאשם מזוהה בחובתו לקיים את הוראות צו המבחן, ומוסבר לו שאם יפר את הצו עלול להציג דין חדש.
- ג. ארבעה חודשים מסר מותנה, לבסוף הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירת אלימות, או עבירת החזקת סיכון שלא כדין.
- ד. פיצוי למתלוון בסך 1,000 ₪, ישולם תוך 30 יום. צו כללי למטופים.
- זכות ערעור תוך 45 ימים.
- ניתן היום, ו"א تمוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.